ΔΕΥΤΕΡΑ
23
ΑΠΡΙΛΙΟΥ
1945

ΑΛΗΘΕΙΑ

ΤΗΣ ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ
ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΟΦΡΟΝΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β΄. ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 25 | ΓΡΑΦΕΙΑ—ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ ΠΛΑΤΕΙΑ ΔΡΟΣΟΠΟΥΛΟΥ | ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ -- ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΦΑΝΗΣ ΤΖΑΒΕΛΛΑΣ | ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 20

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ

Οἱ ἀνόσιοι καὶ ἀνίεροι ἄνθρωποι τοῦ μίσους καὶ τῆς φθορᾶς, οἱ ποικίλως σκυλεύσαντες κατὰ τὴν μαρτυρικὴν τελευταίαν τετραετίαν τὸ πτῶμα τῆς Ἑλλάδος, ἀγωνίζονται τώρα νὰ ἐμφανίσουν τὸ Ἀλβανικὸν Ἔπος ὡς ἰδικόν των ἔργον. Γνωρίζουν καλλιστα οἱ ἰοβόλοι ὄφεις, ὅτι χάρις εἰς τὴν ἐποποιΐαν τῶν Ἀλβανικῶν βουνῶν ἡ Ἑλλὰς μὲ τὴν θυσίαν τῶν ἡρώων της ὑψώθη ὡς φωτεινὸν μετέωρον ὑπὲρ τὴν ὑφήλιον καὶ τὸ κλέος αὐτῆς ὑπερέβη τὴν δόξαν παντὸς προηγουμένου.

Ἀλλὰ τὸ Ἀλβανικὸν Ἔπος δὲν εἶναι συμφέρον νὰ ὑψωθῇ καὶ νὰ ἐξαρθῇ ἀπὸ μίαν μερίδα τοῦ Ἔθνους—μικρὰν ἀτυχῶς—ἡ ὁποία ἐξεμεταλλεύθη τὸ Ἐθνικὸν μαρτύριον πρὸς κομματικόν της ὄφελος καὶ πρὸς ἐπιβολὴν τῶν ἀνιέρων σκοπῶν της, τοῦ τὰ κυβερνήσῃ δηλονότι ὀλιγαρχικῶς τὴν Ἑλλάδα μὲ τὸ ἔνδυμα τῆς Λαοκρατίας. Εἶναι αὐτὴ ἡ ἰδία μερὶς ἡ ὁποία μὲ τὰς ἰαχὰς τῶν ἀθιγγανιόων καὶ τῶν ἀρμενίων τοὺς κραυγμοὺς: «Λαοκρατία καὶ ὄχι Βασιληά», ἀρνεῖται τὸν δημιουργὸν τοῦ ἀφθίτου Ἑλληνικοῦ κλέους, διὰ τὸ ὁποῖον ὁλόκληρος ἡ ἀνθρωπότης ἔκλινε γόνυ καὶ ἠπάσθη τὴν Ἑλλάδα, τότε ποὺ ὁλόκληρος ἡ Εὐρώπη ἔτρεμε τοὺς τυράννους καὶ ἡ γενναία ὅσον καὶ ὑκερήφανος Ἀγγλία διέτρεχε τὸν μέγιστον τῶν κινδύνων διὰ τὴν ὕπαρξίν της.

Ἀρνεῖται ἡ μερὶς αὐτή, ἡ ἡγέτις τῆς ὀχλοκρατίας, τὸ θρυλικὸν καὶ ὑπερήφανον «ὄχι» τοῦ Βασιλέως μας, μαχομένη δηθὲν τὴν δικτατορίαν τῆς 4ης Αὐγούστου, πλὴν ἀπεργαζομένη τρὶς χειροτέραν αὐτῆς, τοῦ νὰ ὁδηγηθῇ δηλονότι ὁ τόπος εἰς τὴν ἀναρχίαν καὶ τὴν ὀχλοκρατίαν.

***

Ὑπήρξαμεν καὶ εἴμεθα ὀπαδοὶ τῆς Λαϊκῆς Κυριαρχίας καὶ τοῦ Κοινοβουλευτικοῦ πολιτεύματος. Τοῦ πολιτεύματος ἐκείνου τοῦ ὁποίου οἱ πραγματικοὶ κοινοβουλευτικοὶ ἄνδρες ἀπὸ τοῦ 1863, πλὴν μικρῶν ἐξαιρέσεων, ἔδωσαν εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Λαὸν τὴν ἐλευθερίαν τῆς σκέψεως, τῆς δράσεως, τῆς δημιουργίας. Πᾶσαν δικτατορικὴν διάθεσιν καὶ πᾶσαν ὀλιγαρχικὴν τάσιν τὴν βδελυττόμεθα καὶ τὴν στηλιτεύομεν.

Εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦ αἵματος, τοῦ μαρτυρίου καὶ τῆς θυσίας, εἰς τὸν ὁποῖον συνέβαλεν ὁλόκληρος ὁ Ἕλλην. Λαός, πλὴν μιᾶς ἀσημάντου μερίδος, πρωταγωνισταὶ δὲν ὑπαρχουν, οὔτε διακρίσεις ὀργανώσεων. Ἡ διεκδικοῦσα τὰ πρωτεῖα τοῦ ἀπελευθερωτικοῦ ἀγῶνος κομμουνιστικὴ ὀργάνωσις, δὲν πρόκειται νὰ τύχῃ τῆς ὑποστηρίξεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, ὁρ' οἱαδήποτε προσωπείκαθ' ἂν παρουσιάζεται ἐνώπιόν του. Ὁ Λαὸς αἰσθάνεται καὶ γνωρίζει ὅτι τοῦ ἐδολιεύθη τὴν ἀριωτέραν τῶν ἰδεολογιῶν του διὰ νὰ γίνῃ ἡ ὀλιγαρχία καὶ ἡ τυραννίς του.

Τὸ πανελλήνιον—οἱ ὑγιῶς σκεπτόμενοι κατ' αἴσθημα, αἷμα καὶ φρόνημα ΕΛΛΗΝΕΣ—ἔχει στερρὰν τὴν ἀπόφασιν νὰ ἐνισχύσῃ τὸν ἐκπροσωποῦντα σήμερον τὴν Ἑλλάδα εἰς τὸ ἐξωτερικὸν Ἀνώτατον Ἄρχοντα τῆς χώρας. Αὐτὸν τὸν ἐργαζόμενον καὶ μοχθοῦντα διὰ τὰ ἐθνικά μας δίκαια, τὸν συντελεστὴν ὅλων τῶν ὑπὸ τῶν Συμμάχων μας εὐεργετημάτων, τὸ κῦρος τοῦ ὁποίου ἔχει διασώσει τὴν πατρίδα ἀπὸ τὸν ἐξευτελισμὸν καὶ τὴν αἰσχύνην, εἰς τὴν ὁποίαν τὴν ἔρριψαν τὸν παρελ. Ἀπρίλιον οἱ γνωστοὶ Ἑαμῖται στασιασταὶ τῆς Αἰγύπτου. Τὸ πανελλήνιον αὐτὸν θέλει καὶ εἰς αὐτὸν ὀφείλει τὴν ἔκπαγλον τριλογίαν Πίνδος—Ἐλ Ἀλαμέϊν—Ρίμινι, ὅπως ὀφείλει καὶ τὴν διάσωσίν του ἐκ τοῦ λιμοῦ τοῦ 41. Εἰς αὐτὸν ἀκόμη ἀναγνωρίζει τὴν θυσίαν του τῆς αὐτοεξορίας, διὰ νὰ εἰσέλθωμεν εἰς τὸν δρόμον τῆς ἐσωτερικῆς ἑνότητος καὶ γαλήνης, τὴν ὁποίαν φεῦ! ὑπενόμευσαν οἱ ἴδιοι οἱ ἄνθρωποι τοῦ σκότους καὶ τοῦ αἵματος.

Ἡ Ἑλλὰς τοῦ 1863 ποὺ εὗρεν εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Βασιλέως Γεωργίου Α΄ τὸν δρόμον ποὺ τὴν ἔφερεν εἰς τὴν προσάρτησιν τῶν Ἰονίων Νήσων, τῆς Θεσσαλίας καὶ τῶν νικῶν τοῦ 12 καὶ 13 ζητοῦν καὶ πάλιν νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὸν ἴδιον δρόμον καὶ ν' ἀνεύρῃ τὴν εὐρυθμίαν, τὴν εὐημερίαν καὶ τὴν γαλήνην. Αὐτὸ; κυρίως εἶναι καὶ ὁ λόγος ποὺ εἰς τὰς ὀχλοκρατικὰς καὶ ἀναρχικὰς κραυγὰς τῶν ἀνθρώπων τῆς παρασκευαζομένης φλιχαρχίας ὑπὸ τὴν ἀλωπεκὴν τῆς Δημοκρατίας ἢ τὴν μάσκα τῆς Λαοκρατίας, τὴν βαμμένην μὲ χιλιάδας θυμάτων αἷμα, τὸ Πανελλήνιον βοᾶ: «Θὰ ψηφίσω Βασιλευομένην Δημοκρατίαν!»

Ἐκ τῶν πραγμάτων διεπιστώθη, ὅτι οἱ ἄνθρωποι τοῦ σκότους, ἐννοοῦν νὰ καταστήσουν τὴν «Ἀβασίλευτον Δημοκρατίαν» των μίαν δημοκρατίαν θερμαινίδα τῶν πολιτικῶν των σκοπῶν, μίαν ὀλιγαρχίαν ἐπαισχυντον, μίαν τυραννίαν ἐπονείδιστον. Καὶ ὁ λαός, ὁ κυρίαρχος τῶν τυχῶν του καὶ τῶν πεπρωμένων του ἔχει ἤδη κάμει τὴν ἐκλογήν του, τώρα ἰδίως τὴν ἱστορικωτάτην τῶν στιγμῶν του, πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ἐθνικῶν του διεκδικήσεων, τῆς τάξεώς του καὶ τῆς γαλήνης του. Ὅλη ἡ Ἑλλὰς σήμερον στρέφεται καὶ ἐνατενίζει πρὸς τὸν ἐνσαρκωτὴν τῶν ἰδεωδῶν του καὶ πρὸ παντὸς διὰ νὰ ἀποκτήσῃ τὸ πατροπαράδοτον Κοινοβουλευτικὸν πολίτευμα καὶ ἐπανεύρῃ τὸν ἀπωλεσθέντα δρόμον της ποὺ ὁδηγεῖ εἰς τὴν πρόοδον, τὴν ἡσυχίαν καὶ τὴν τιμήν.

Τ.

Μετὰ ἕνδεκα μῆνας

Ἐγένετο ὁ ἐνταφιασμὸς τῶν 11 Δημητσανιτῶν

ΤΡΑΓΙΚΑ ΘΥΜΑΤΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΟΛΩΧ ΤΟΥ ΕΑΜ

Ἡ πάνδημος κηδεία των

13η Μαΐου 1944. Ἕνδεκα μῆνες παρῆλθον ἀπὸ τὴν ἡμέρα ποὺ ἔπεσαν θύματα ἀπὸ τὸ ἀχόρταγο κομμουνιστικὸ μαχαῖρι οἱ ἕνδεκα πρόκριτοι τῆς Δημητσάνης, δικηγόροι, τραπεζῖται, καθηγηταί, ἔμποροι, διότι δὲν ἠθέλησαν νὰ φέρουν εἰς συμβασμὸν τὴν συνείδησίν των μὲ τὸ ἔνκλημα καὶ τὴν ἀτιμίαν καὶ διὰ τοῦτο, ὕστερα ἀπὸ μία καταδικαστικὴ ἀπόφαση, ποὺ δυστυχῶς τὴν ἔβγαλαν διανοούμενοι, μαχαιρωμένοι οἱ δυστυχεῖς καὶ ζῶντες ἀκόμη ἐκρημνίσθησαν ἀπὸ τοὺς βράχους τῶν Λαγκαδίων εἰς θέσιν «βραχάκια». Ζῶντας ἀκόμη, οἱ κόκκινοι δαίμονες ἀπέρριψαν εἰς παρακειμένην τρύπαν βάθους 6—8 μέτρων, ἀφοῦ τοὺς ἀπεγύμνωσαν τελείως, καὶ ἐπ' αὐτῶν ἔρριψαν πέτρες ὑπερμεγέθεις.

Ὕστερα λοιπὸν ἀπὸ 11 μῆνες οἱ συγγενεῖς τῶν τραγικῶν θυμάτων, ἐλεύθεροι πλέον, ἀνέσυραν ἐκ τῆς τρύπας τὰ πτώματα (καὶ πρᾶγμα παράδοξον εὑρέθησαν εἰς κατάστασιν ἡμιαποσυνθέσεως, λόγῳ τῆς ἐπικρατούσης ψύξεως εἰς τὸ ὑπέδαφος) καὶ ἀνεγνωρίσθησαν ὑπὸ τῶν συγγενῶν ἐκ διαφόρων σημείων.

Οὕτω τὴν παρ. Κυριακὴν ἐγένετο πάνδημος ἡ κηδεία τῶν τραγικῶν μαρτύρων καὶ ἐναπετέθησαν τὰ λείψανα εἰς κοινὸν τάφον, ὅπως κοινὴ ὑπῆρξεν ἡ τύχη των καὶ ποτίσουν μὲ τὸ αἷμα των τὸν αἱμοδιψῆ Μολὼχ τοῦ ΕΑΜ. Ἐξ ὅλων τῶν χωρίων τῆς Γορτυνίας οἱ κάτοικοι ἔφθασαν εἰς Δημητσάναν καὶ ὡς ἐλάχιστον φόρον τιμῆς ἠκολούθησαν τὴν κηδείαν. Κατετέθησαν 22 στέφανοι ἐκ μέρους κοινοτήτων καὶ συλλόγων τῆς Γορτυνίας καὶ ἐχροστάτησαν ἅπαντες οἱ ἱερεῖς τῶν χωρίων τῆς Γορτυνίας. Λόγοι ἐξεφωνήθησαν καὶ κατάραι ἐξεπέμφθησαν κατὰ τῶν ἀπκισίων δολοφόνων.

Διὰ τὴν ἱστορίαν ἀναφέρομεν καὶ πάλιν τὰ τραγικὰ θύματα τοῦ Ἐθνικισμοῦ, τὰ ὁποῖα ὕστερα ἀπὸ 11 μῆνας ἀνεπαύθησαν εἰς τὸ χῶμα τῆς Πατρίδος των:

1) Γασ. Χρυσοβέργης, Δ)τὴς Τρ. Ἀθηνῶν, 2) Ἰω. Ψαραύτης, Δ)τὴς Ἐθν Τραπέζης, 3) Βασ Χριστόφυλλος, Γυμνασιάρχης, 4) Χρ. Δανελόπουλος, Γυμναστής, 5) Ἀνδρ. Παπαγιάννης διδάσκαλ. 6) Βασ. Ἰωάννου, ἐφοριακός, 7) Διον. Μαλλοῦχος, δικηγόρος, 8) Ἀθαν. Κοτζιᾶς, 9) Δημ. Σακελλάριος, 10) Εὐθ. Καλπακῆς καὶ 11) Σπ. Κεφαλᾶς, ἔμποροι.

.....

Πέντε ἀκόμη θύματα

Ἀπὸ τὴν αὐτὴν ὡς ἄνω τρύπαν, ὅπου εὑρέθησαν οἱ 11 Δημητσανῖται, ἀνεσύρθησαν πέντε ἀκόμη πτώματα ἀνήκοντα εἰς τοὺς Δημ, Τερζῆν, Δημ. Πισιμίσην, ἐξ Ἁγ. Ἰωάννου Ἡραίας, Μιχ. Γαβρᾶν ἐκ Λουτρῶν, καὶ Γ. Λιακοπούλου ἐκ Σαρακίνη Ἡραίας. Τὰ πτώματα ταῦτα εὑρέθησαν γυμνὰ ὑπὸ τῶν συγγενῶν των καὶ ἀνεκομίσθησαν ἵνα ταφοῦν εἰς τὴν γεννέτειραν. Οὕτω τὴν παρ, Κυριακὴν ἐγένετο ἡ κηδεία των εἰς Λουτρὰ Ἡραίας καὶ ἐτάφησαν εἰς κοινὸν τάφον παρὰ τὸ ἠρῶον τῆς Κοινότητος. Λόγους ἐξεφώνησαν πολλοὶ ἐν οἷς καὶ ὁ ἀδελφὸς τοῦ ἑνὸς τῶν θυμάτων Φ. Γαβρᾶς.

.....

Καὶ ἡ νέμεσις ἦλθε!

Μίαν ἐπικαίρως ἐπῆλθε καὶ ἡ θεία Δίκη καθόσον εἰς Παλοῦμπα τὴν ἐπομένην συνελήφθησαν οἱ ἠθικοὶ αὐτουργοὶ διὰ τὴν σύλληψιν καὶ ἐκτέλεσιν τῶν πέντε Ἡραιατῶν. Οὗτοι εἶναι οἱ Δημ. Τούντας ἐκ Λυσαρέας, Ἰω. Τσιῶκος, Δημ. Τσιῶκος, Ἰω. Παναγόπουλος ἐκ Παλοῦμπα καὶ Γεώρ. Δημητρακόπουλος ἐκ Σαρακίνη. Οἱ ἴδιοι κατὰ τὰς ὁμολογίας των εὐθύνονται διὰ τὴν σύλληψιν, παράνομον κατακράτησαν εἰς στρατόπεδα ἢ καὶ ἐκτέλεσαν ἄνω τῶν 45 ἀτόμων καταγομένων ἐξ Ἡραίας.

Ἐπίσης συνελήφθησαν οἱ Δημ. Χ. Καρτσαγκούλης καὶ Δημ. Ἠλ. Καρτσαγκούλης, ἐκ Πυρὶ ἐνεχόμενοι ἠθικῶς εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ Σπ. Παρασκευοπούλου ἐκ Πυρί, ἀνήκοντος εἰς τὴν πεντάδα τῶν ἐκτελεσθέντων. Οἱ ἴδιοι εὐθύνονται διὰ συλλήψεις, καταχρατήσεις καὶ ἐκτελέσεις ἐθνικοφρόνων πολιτῶν τῆς Γορτυνίας, ἤτοι 16 ἐκ Βαλτεσινίκου, 11 ἐκ Δημητσάνης, 2 ἐκ Λαγκαδίων, 5 ἐξ Ἡραίας καὶ 13 ἐκ Τροπαίων.

Ἡ Ἑλληνικὴ πραγματικότης

Ἱστορία 10 ἐτῶν

Διὰ τοὺς ὀπαδοὺς τοῦ κ. Σοφούλη

Ἂς γυρίσουμε λίγο πρὸς τὰ ὀπισω. 10 χρόνια 1935. Ἕνα κίνημα εἶχε ἐκραγῆ, εἶχε κατασταλῆ μὲ εὐτυχῶς ὀλίγας συνεπείας. Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ κινήματος ἐκεινου κατέφυγεν τότε εἰς τὸ ἐξωτερικὸν παρασύρων καὶ τὸν... στόλον μας διὰ νὰ τὸν παραλάβουν κατόπιν Ἕλληνες ἀξιωματικοὶ καὶ ναῦται...

Τὸ κίνημα ἐκεῖνο ἦλθε νὰ ἐπισφραγίσῃ τὴν τότε κρατοῦσαν γνώμην περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς εἰσόδου τῆς χώρας εἰς τὴν ὁμαλότητα. Πρότερον εἴχαμε ζήσει μιὰ ζωὴ γεμάτη στάσεις, ἐπαναστάσεις, Βουλὲς συντακτικὲς, ἀναθεωρητικές, ἁπλές, κινήματα, διαλυτικοὺς πολιτικοὺς, οἱ ὁποῖοι ὡδήγουν τὴν χώραν εἰς τὴν ἐθνικὴν καὶ πολιτικὴν κατάπτωσιν ποὺ εἶχε ὡς ἀποτέλεσμα τὴν διακυβέρνησιν τῆς χώρας ἐπὶ μίαν δεκαετίαν ἀπὸ φθισιώσας Κυβερνήσεις τῆς Δημοκρατίας.

Ὅλοι τότε ἀτενίζαμε τὸ μέλλον μὲ ἀγωνίαν διότι τὰ χρόνια ἐκεῖνα ἀπετέλουν τὴν μελανωτέραν σελίδα τῆς ἱστορίας μας, καθ' ἣν ἡ Ἑλλὰς δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐξωτερικεύσῃ τὸν πόνον τῶν τιμημένων δημιουργῶν της. Τότε εἴδαμε τὴν πατρίδα διὰ τῶν πολιτικῶν της—νὰ ἐπιζητεῖ συμφέροντα ἐλικὰ ἐπὶ ζημίᾳ τῶν ἐθνικῶν καὶ πλειστάκις νὰ ἐπιζητῇ ταῦτα μὲ θυσίαν τῆς ψυχικῆς της ἀκεραιότητος, τουτέστιν μὲ τὴν θυσίαν τοῦ ἑαυτοῦ της. Οὕτω πῶς ἐὰν ἐξετάσωμεν τὴν Ἑλλάδα ἐσωτερικῶς θὰ καταλήξωμεν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἔπεσεν διότι ἐνικήθη ἀπὸ τοὺς ἑνίους ἐκείνους ἀνθρώπους ποὺ μποροῦμε νὰ τοὺς ὀνομάσωμε ἀνικημένους νικημένους. Ἀλλὰ καὶ ἐξωτερικῶς ἡ Ἑλλὰς δὲν εὑρίσκετο εἰς καλλιτέραν θέσιν. Ὑπῆρχε βέβαια τὸ Βαλκανικὸν σύμφωνον καὶ ἡ Ἑλληνοτουρκικὴ συμφωνία, ἀλλὰ ὅλοι γνωρίζουμε ὅτι τουλάχιστον τὸ Βαλκανικὸν σύμφωνον ἦτο ἕνα ἀπὸ χαρτὶ μὲ τέσσερες ὑπογραφὲς ὑπουργῶν. Ὁ μακαρίτης καθηγητὴς τῆς Δ.Σ.Ο.Ε.Ε. Ἀθηνῶν Κ. Σφυρὴς στὸ βιβλίο του «Ὑπὸ ποίας προϋποθέσεις ἡ Ἑλλὰς θὰ καταστῇ βιώσιμος» ποὺ εἶχε ἐκδώσει τῷ 1930 ἐπροφήτευε τὴν ἄνευ σημασίας ὑπογραφὴν ἑνὸς Βαλκανικοῦ Συμφώνου. Καὶ τὰ πράγματα ἐπιβεβαιώθησαν.

Στὸν καινούργιο πόλεμο τὸ σύμφωνο τοῦτο ἀπεδείχθη ἄχρηστο. Ἡ Γιουγκοσλαυία στὸ Βελγράδι μὲ τὸν Μάρκοβιτς καὶ Τσέφκοβιτς ὑπέγραφε καὶ εἰσήρχετο στὸν Ἄξονα, ἡ Ρουμανία ἐκομματιάζετο, ἡ Τουρκία παρετήρη καὶ ἡ Ἑλλὰς ἐστεφανώνετο μὲ δάφνες στὰ Ἀλβανικὰ βουνά. Ἔτσι εἴχαμε μιὰ Ἑλλάδα ποὺ συνεθίζαμε νὰ λέμε βέβαια «σεβαστὴ στοὺς φίλους καὶ φοβερὴ στοὺς ἐχθροὺς» στὴν πραγματικότητα ὅμως μιὰ Ἑλλάδα πλημμυρισμένη ἀπὸ χίλιους δυὸ κινδύνους ποὺ τὴν ἐβοηθοῦν οἱ ἐσωτερικοὶ ὑποκινούμενοι ἀπὸ ξένες προπαγάνδες. Οὕτω λοιπὸν εἴχαμε μιὰ Ἑλλάδα ἐντελῶς ἀρρωστη...

Κάθε ἀρρώστεια ὅμως ἔχει καὶ τὸ φάρμακό της. Ὅλοι μας τότε προσβλέπαμε σὲ κάτι ποὺ θὰ μποροῦσε νὰ θέσῃ τὰ πράγματα στὴ θέσι τους, νὰ ὁδηγήσῃ τὴν Ἑλλάδα σὲ περίβλεπτον θέσιν ἀνάμεσα στὴν παγκόσμια κοινωνία τῶν Κρατῶν, ν' ἀποδώσῃ τὴν ἀνάλογον θέσιν της σύμφωνα μὲ τὶς παραδόσεις τὶς Ἑλληνικὲς καὶ τὴν ἱστορίαν της. Ἔτσι φθάσαμε στὴν ἰδέα τῆς Μετεκπολιτεύσεως. Ἔτσι ἀπεφασίσθη ἡ διενέργεια τοῦ Δημοψηφίσματος ποὺ θὰ ἔκρινε τὴν τύχη τῆς... Δημοκρατίας.

Τὸ δημοψήφισμα ἔγινε. Ὁ κ. Σοφούλης τοποτηρητὴς τότε τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων ἀπέσχε καὶ συνέστησε στοὺς φίλους του νὰ μὴ προσέλθουν εἰς τὰς κάλπας. Παρ' ὅλας ὅμως τὰς συστάσεις του οἱ φίλοι του προσῆλθον καὶ ἐψήφισαν. Καὶ ὁ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ἦλθε.

Στὸν ἀντιπροκριτὴ τοῦ πρακτορείου «Ἄβαλα» ὁ κ. Σοφούλης ἐδήλωνε ὅτι «ἐὰν τὸν ἐκάλει ὁ Βασιλεὺς διὰ νὰ τοῦ ζητήσῃ τὴν γνώμην του ἐπὶ τῶν Ἑλληνικῶν προβλημάτων, θὰ ἐδέχετο τὴν πρόσκλησιν καὶ τοῦτο θὰ ἐσήμαινε τὴν ἀναγνώρισιν τῆς ἐπελθούσης μεταβολῆς».

Τότε ὁπωσδήποτε ἐσκέπτετο νηφαλίως, διότι ἦτο κατὰ δέκα (10) ἔτη νεώτερος...

Ὁ Βασιλεὺς μὲ τὸ περίφημο ἐκεῖνο διάγγελμά του κατὰ τὴν ἄφιξιν «ῥίπτω λήθην εἰς τὸ παρελθὸν» ἐχώρησε κατ' εὐθεῖαν διὰ τὴν ὁλοκλήρωσιν τοῦ ἔργου του. Αἱ ἐκλογαὶ ἔγιναν καὶ προῆλθεν μιὰ βουλὴ ποὺ δὲν κατώρθωσε ν' ἀχθῇ εἰς τὸ ὕψος τοῦ προορισμοῦ της. Ποῖος δὲν ἐνθυμεῖται τὸ περίφημον σύμφωνον Σοφούλη—Σκλάβαινα; Ποῖος δὲν ἐνθυμεῖται τὸ περίφημον ἄρθρον τοῦ μακαρίτη Παναγῆ Τσαλδάρη, ποὺ ἐδημοσιεύθη δυὸ μέρες πρὶν ἀπὸ τὸ θάνατό του στὴν ἐφημερίδα «Καθημερινὴ»; Ποῖος δὲν ἐνθυμεῖται τὴν κριτικὴν τῆς ἐφημερίδος τοῦ ἀριστερίζοντος Κοκκινάκη «Ἐλευθέρα Γνώμη», ὅ' ἧς παρεδέχετο σχετικῶς μὲ τὸ ἄλθρον τοῦ Τσαλδάρη ὅτι οἱ πολιτικοὶ ἀγῶνες μετατοπίζονται εἰς τὸ κοινωνικὸν ἐπίπεδον.

Ἀλλὰ διατὶ ὅλα αὐτά; Κυβέρνησις ἔγινε, ἀλλὰ ὑπηρεσιακή. Καὶ κατόπιν φθάσαμε στὴ 4η Αὐγούστου. Δὲν εἶναι θέμα τῶν γραμμῶν αὐτῶν νὰ ἐξετάσουν τὴν 4ην Αὐγούστου. Βαδίζουμε ἀπ' εὐθείας εἰς τὰς 28—10—40. Στὸ πόλεμο μὲ τὴν Ἰταλία. Ποῖος δὲν ἐνθυμεῖται ἐὰν παρέστη τὸ λαϊκὸ παραλήρημα στὴν Ἀθήνα, τὶς ἐκδηλώσεις διὰ τὸν Βασιλέα μας ποὺ μὲ τὸ «ὄχι» ἐδικαίωσε τὴν πεποίθησιν εἰς τὰ πεπρωμένα τῆς φυλῆς μας καὶ ἐδυνάμωσε ταύτην, ὅτι ἡ Ἑλλὰς δικαιοῦται καὶ δύναται νὰ συνεχίσῃ τὴν μεγαλόδοξον σταδιοδρομίαν της, εὑρισκομένη ἐπὶ κεφαλῆς πάντοτε τῶν ἐθνικῶν, πολιτικῶν καὶ κοινωνικῶν κατευθύνσεων ὁλοκλήρου τῆς πεπολιτισμένης ἀνθρωπότητος.

Στὸν ἀγῶνα μὲ τὴν Ἰταλία καὶ Γερμανία ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς ἐνικήθη ἀλλὰ ἡ Ἑλλὰς ἐνίκησεν. Τὰς ἰδέας δὲ καὶ ἀρχὰς εἶχε χαράξει ὁ Βασιλεύς μας διὰ τῆς ἐν γένει ἐσωτερικῆς καὶ ἐξωτερικῆς του πολιτικῆς.

Ἐπηκολούθησαν τὰ χρόνια τῆς σκλαβιᾶς. Ὁ κ. Σοφούλης ἐκάθητο εἰς Ἀθήνας ταπεινὸς θεράπων τῶν μικροπρεπῶν ἀνθρώπων, τῶν ἀντεθνικῶν συμφερόντων. Ἡ Ἑλλὰς εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐξηκολούθει τὸν πόλεμον διὰ ν' ἀκούωμεν ἐδῶ ἡμεῖς τὰ τόσα κολακευτικὰ λόγια ἀπ' ὅλους τοὺς συμμάχους μας. Τὰ παιδιὰ τῆς Ἑλλάδος ἐξενιτεύοντο μὲ χίλους κινδύνους διὰ νὰ ὑπηρετήσουν τὴν πατρίδα, ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς πεινοῦσε καὶ κατετυραννεῖτο ἀπὸ τοὺς κατακτητὰς καὶ ὁ κ. Σοφούλης συνεσκέπτετο μὲ τὴν κλίκα του διὰ τὴν... Δημοκρατίαν. (Βλέπετε ὅτι τὸ ἀξίωμα τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας εἶναι ἀνώτατον καὶ περιζήτητον) Ὁ Βενιζέλος δὲν ἐζοῦσε διὰ νὰ τὸν ἐμποδίσῃ εἰς τὰς ἐνεργείας του καὶ ἡ περίφημος ἐπιστολή του ἀπὸ τὸ Παρίσι μὲ τὸ «Ζήτω ὁ Βασιλεὺς» ἦτο ἄγνωστος εἰς τὸν κ. Σοφούλην...

Κατεγίνετο διὰ τὴν Δημοκρατίαν μὲ τὸν Καφαντάρην καὶ παραπλήσια στὸ Σιάντο καὶ Παρτσαλίδη. Δὲν ἐδέχθη νὰ προσφέρῃ τὰς ὑπηρεσίας του εἰς τὸ ἐξωτερικὸν καίτοι τοῦ ἐζητήθησαν. Ἐδέχθη ὅμως νὰ συμβουλεύῃ τὰς Κυβερνήσεις Κατοχῆς καὶ τὸν Γκοτζαμάνην, διότι ὁ τελευταῖος ἔγραφε τὸ «Σιώπα Γεώργιε...» Καὶ περὶ τὸ τέλος τῆς σκλαβιᾶς τὸν εἶδαμε στὸ Χαϊδάρι—ἡ εἰρωνία—ὅπου τὸ κελλί του ἦτο γεμάτο ἀπὸ σελληρὰ κολλάρα καὶ παντὸς εἴδους παρφουμαριστικὰ εἴδη...

Καὶ προχωροῦμε ἀκόμη καὶ φτάνουμε στὴν ἀπελευθέρωσιν. Τότε ὁ κ. Σοφούλης μεταβάλλεται εἰς Ἀρχηγὸν τοῦ Κράτους. Εὐχαριστεῖται νὰ δέχεται τοὺς Πρωθυπουργοὺς τῆς Ἑλλάδος νὰ θέλῃ νὰ λέγεται Ἀρχηγὸς τοῦ Κράτους καὶ στὸ τέλος νὰ κηρύσσεται ὑπὲρ τῆς Ἀβασιλεύτου Δημοκρατίας εἰς πεῖσμα τοῦ... Ἑλληνικοῦ Λαοῦ ποὺ ὁλόκληρος σήμερον ἐπιθυμεῖ νὰ ἴδῃ ἐνωρίτερον τὸν ΒΑΣΙΛΕΑ ΤΟΥ. Πολλοὶ λέγουν ὅτι τὸν ἐπηρεάζουν τὰ... χρόνια του. Ἴσως... ἀλλὰ καλλίτερον θὰ ἦτο νὰ λεχθῇ ἡ ἐντύπωσις. Βέβαια ἐντύπωσιν προκαλοῦν αἱ δηλώσεις του καὶ δίδουν θέμα εὐθύμου συζητήσεως μεταξὺ τοῦ Λαοῦ μας διὰ τὰς μετατοπίσεις του. Διότι πρόκειται περὶ μεγάλων μετατοπίσεων.

Χθὲς ἀπέσχε τοῦ Δημοψηφίσματος, κατόπιν ἀνεγνώριζε τὸν Βασιλέα, συνεμάχει μὲ τοὺς Κομμουνιστάς, συνειργάζετο μὲ τὴν Κυβερνήσεις, ἐπήγαινε στὸ Χαϊδάρι, ἐπατρωνάριζε τὰς Κυβερνήσεις τῆς ἀπελευθερώσεως, ἐκτύπα τὸ ΕΑΜ καὶ σήμερα ἐκδηλοῦται ὑπὲρ τῆς ἀβασιλεύτου Δημοκρατίας. Ἀπασχολεῖ τὸν Ἀντιβασιλέα, πρωτοστατεῖ εἰς τὰ Πανδημοκρατικὰ μέτωπα, συσκέπτεται μὲ τὸν Καφαντάρη καὶ μέσῳ αὐτοῦ, μὲ τοὺς Σβῶλον, Τσιριμώκον καὶ Παρτσαλίδην, ἴσως δὲ αὔριον ἀποκαλυφθῇ ἕνα νέο σύμφωνο Σοφούλη—ΕΑΜ «γιὰ τὶς λαϊκὲς ἐλευθερίες ἐνάντια στὴ μοναρχοφασιστικὴ πολιτικὴ τοῦ λαοῦ τῆς Ἑλλάδας...», ἄν καὶ αἱ πρῶται κρούσεις ἀναφέρονται ἀπὸ πολλοῦ στὸ βιβλίο τοῦ Μαξίμου (Βορείου). Στὸ γραφεῖο του δέχεται καθημερινῶς τὰς ἐπικλήσεις τῶν φίλων του πολιτευτῶν καὶ ῥῆ διὰ μίαν ἀναθεώρησιν τῶν ἀποφάσεών του ἀλλὰ αὐτὸς χωλαίνει.

Τί νὰ γινῇ Ἐὰν δὲν ἔκανε τὰ ὅσα κάνει δὲν θὰ μᾶς ἐδίδετο ἡ εὐκαιρία νὰ γράψουμε λίγες γραμμὲς διὰ νὰ ἀπευθυνθοῦμαι στοὺς φίλους του καὶ νὰ τοὺς δείξουμε τὸν πολιτικὸ ἀρριβισμὸ τοῦ ἀρχηγοῦ των.

Μ—ας

«Ὅποιος δὲν θέλει ΜΕΓΑΛΗΝ ΕΛΛΑΔΑ Ἐπιδιώκει καὶ θέλει ΜΕΓΑΛΗΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΝ»

ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΣΚΕΨΕΙΣ

Νέα Λεοντῆ

Εἶναι ἀκόμη νωπὸν τὸ αἷμα τῶν χιλιάδων θυμάτων ἀπὸ τὴν Δεκεμβριανὴν σφαγὴν ποὺ ἐξαπέλυσε τὸ ΚΚΕ, σφαγὴ κατὰ τὴν ὁποίαν δὲν ἔγινε διάκρισις, πλουσίου ἢ πτωχοῦ, αὐθέντου ἢ ὑπηρέτου, σημαίνοντος ἢ ἀσήμου, προδότου ἢ πατριώτου καὶ ἰδοὺ τώρα ἡ ἰδία κακοποιὸς ἑταιρεία κατέθηκε νέον σῆμα καὶ τίτλον τῆς ἐπιχειρήσεως τοῦ αἵματος καὶ τοῦ ἀφανισμοῦ: ΕΡΓΑΣ (Ἐργατικὸς Ἀντιφασιστικὸς Συνασπισμός). Καὶ οἱ σκοτεινοὶ ἡγέται τῆς ἑταιρείας, Σιάντος, Πατσαλίδης καὶ Σία, κρατοῦντες εἰς τὴν ἀριστερὰν τὸ ἐγχειρίδιον, κρυμμένο

"ΑΛΗΘΕΙΑ,,
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΝ ΤΡΙΠΟΛΕΙ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Τοίμηνος	Δρχ.	300
Εξάμηνος	»	600
Ετησία	»	1200

Δημοσιεύσεις κατὰ στίχον δρ.30
Διαφημίσεις κατὰ συμφωνίαν

Χειρόγραφα δημοσιευόμενα καὶ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Πῶς φιλτάζονται τὰς ἀρχαιρεσίας.

Ἐλάβομεν καὶ δημοσιεύομεν τὴν κάτωθι ἐπιστολήν:

Ἀγαπητὴ «Ἀλήθεια»

Ἀβασανίστως, ἐσκεμένως καὶ κακοβούλως ἐδημοσίευσεν ὁ ἀριστερὸς τύπος καὶ δὴ αἱ ἐφημερίδες «Ριζοσπάστης» καὶ «Λευτεριὰ» ὅτι ἐκ ὧν γενομένων ἀρχαιρεσιῶν τοῦ συλλόγου τῶν Βυρσοδεψῶν ἐπὶ 30 ψήφων ἔλαβεν ὁ δημοκρατικὸς τοὺς 29 καὶ ὁ δικαιόφρων 1 καὶ μόνον, πιθανὸν τὴν ἰδικήν του. Ἔχω ὑποχρέωσιν ἐγώπιον τῆς κοινωνίας μας νὰ ἐκθέσω ὅτι ὁ ὑπογεγραμμένος πρόεδρος τοῦ συλλόγου Βυρσοδεψῶν, ἐξελέγη παμψηφεὶ καὶ χωρὶς ἀντίπαλον, ὄχι ὡς δημοκρατικὸς ἢ κομμουνιστής, ἀλλὰ ὡς μόνος ἐνδεδειγμένος γιὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν ἐπαγγελματικῶν συμφερόντων τῶν Βυρσοδεψῶν. Εὐχαριστῶ διὰ τὴν φιλοξενίαν

Γεώργιος Κυριακόπουλος
Πρόεδρος Συλλόγου Βυρσοδεψῶν

Καὶ οἱ βιοτέχναι

κ. Διευθυντὰ τῆς «Ἀληθείας»

Μετὰ καταπλήξεως εἴδομεν εἰς τὴν ἐφημερίδα τοῦ ΕΑΜ «Λευτεριὰ» νὰ δημοσιεύεται ὅτι ἐκ τῶν γενομένων ἀρχαιρεσιῶν τοῦ σωματείου μας ἐξελέγησαν Δημοκρατικοὶ καὶ ὅτι ἡ ἐκλογὴ αὕτη ἀποτελεῖ νίκην τοῦ Πανδημοκρατικοῦ μετώπου.

Μετ' ἀγανακτήσεως διαψεύδομεν τὴν συκοφαντίαν αὐτὴν (διότι περὶ συκοφαντίας πρόκειται) καὶ θὰ ἦν οὐδεὶς δημοκρατικὸς ἐξελέγη ἐκ τοῦ σωματείου μας καὶ δέον νὰ γνωρίζῃ ἡ πόλις ὅτι τὰ σωματειακά μας συμφέροντα οὐδεμίαν σχέσιν ἔχουν πρὸς πολιτικοὺς σκοπούς.

Εὐχαριστῶ διὰ τὴν φιλοξενίαν

Βασ. Ἀσβός
Πρόεδρος σωματείου Βιοτεχνῶν

ἀντιθέτως διερμήνευσε εἰς τὴν ξένην Μὶς Μοραίη τὰς ἐκλήπτους θελήσεις τῶν κατοικων, εἰπὼν ὅτι «εἶναι πολὺ εὐχαριστημένοι οἱ κάτοικοι ἀπὸ τὴν Ἐπιτροπή»...». Τὴν πλαστογραφίαν ταύτην διεπίστωσεν καὶ ὁ ἀγγλομαθὴς Βλαχερνιώτης κ. Δημ. Γ. Δρακόπουλος, ὅστις ἐπιχειρήσας νὰ ὠμιλήσῃ εἰς τὴν Ἀμερικανίδα, ἠμπορέσθη ἀπὸ τὸν κ. Παρθενίου. Ἂς λάβῃ λοιπὸν γνῶσιν τῶν παραπόνων τούτων ἡ ἐκπρόσωπος τῆς ΟΥΝΡΑ Μὶς Μοραίη, τῆς ὁποίας ὁ διερμηνεὺς παρακαλεῖται νὰ μεταφράσῃ πιστῶς τὸ παρὸν σημείωμα.

◆◆◆

Καθαρῶς πανεθνικὸν χαρακτῆρα θὰ λάβουν αἱ ἑορταὶ τῆς ἐπετείου τῆς ἐξόδου τοῦ Μεσολογγίου ἀνὰ τὸ Πανελλήνιον. Καὶ δικαίως, ὕστερα ἀπὸ τεσσάρων ἐτῶν δουλείαν ἔχομεν ἱερὸν καθῆκον ὡς Ἕλληνες ν' ἀποτίσωμεν φόρον τιμῆς πρὸς τοὺς γιγαντοθύμους ἥρωας, τοὺς ἄπεργασθέντας τὴν ἐλευθερίαν μας καὶ νὰ τιμήσωμεν τοὺς φιλέλληνας. Ἐρωτῶμεν κατὰ συνέπειαν τοὺς ἐκπαιδευτικοὺς τῆς πόλεώς μας καὶ δὴ τοὺς κ. κ. Γυμνασιάρχας: Ἡ Τρίπολις θὰ ὑστερήσῃ ἑνὸς τοιούτου Ἐθνικοῦ καθηκόντος;

◆◆◆

Μᾶς ἐρωτοῦν καὶ ἐρωτῶμεν τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Μαντινείας: Πρῶτον ἂν ἔχῃ λάβει γνῶσιν τοῦ γεγονότος ὅτι εἰς οἰκίας ἱερωμένων καὶ δὴ τῆς πόλεώς μας, εὑρέθησαν κατὰ γτνομένας ὑπὸ τῶν στρατιωτικῶν Ἀγγλικῶν καὶ Ἑλληνικῶν ἀρχῶν ἐρεύνας, ὅπλα, πυρομαχικὰ καὶ ἐκκοηκτικαὶ ὕλαι ἀνήκοντα εἰς τὸν ΕΛΑΣ καὶ δεύτερον: Ποῖα μέτρα πρόκειται νὰ λάβῃ ἐναντίον τῶν ἐκκλινάντων ἐκ τῶν καθαρῶς θρησκευτικῶν των καθηκόντων τοιούτων ἱερωμένων; Τὴν ἀπάντησιν ταύτην ἀναμένει τὸ ποίμνιον τοῦ ἱεράρχου μας καὶ τὸ σύνετὸν καὶ πιστὸν εἰς τὰ θέσμια τῆς Ἱερωσύνης ἱερατεῖον.

Ο "ΜΑΤΩΜΕΝΟΣ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΑΡΧΗΣ,,

Συγγενὴς τοῦ καπετὰν Ἀχιλλέα

Συνελήφθη εἰς Ἀθήνας ὑπὸ ἐθνοφύλακος ὁ περίφημος στρατοπεδάρχης τῆς Κυνουρίας καπετὰν Κυριάκος, ὡς αὐτουργὸς ἢ καὶ συνεργὸς πλείστων ἐκτελέσεων ἐθνικοφρόνων Ἀρκάδων μεταξὺ τῶν κρατουμένων τοῦ στρατοπέδου του, τὸ ὁποῖον παρέλαβε τὴν 10ην Ὀκτωβρίου 1943 εἰς Καλτεζὰς καὶ ὅπερ ἠθευθέρωσαν ὑπὸ τραγικὰς συνθήκας οἱ Γερμανοὶ παρὰ τὸ Ἐλαιοχώριον τὴν 5ην Φεβρουαρίου 1944. Οὗτος ὀνομάζεται Ἰωαν. Μακρῆς καὶ τυγχάνει γυναικάδελφος τοῦ στυγεροῦ ἐγκληματίου Κων. Ζησιάδη (καπετὰν Ἀχιλλέα), ἀσυνείδητον ὄργανον τοῦ ὁποίου ὑπῆρξεν ὁ περίφημος στρατοπεδάρχης. Ὁ ἐνεργήσας τὴν σύλληψιν ἐθνοφύλαξ (Δ. Δελιγιάννης ἐκ Παρθενίου) ἀνεγνώρισε τὸν περίφημον καπετάνιον, καθότι ὑπῆρξεν κρατούμενός του εἰς τὸ στρατόπεδον πολλοὺς μῆνας καὶ κατέθεσεν εἰς τὸ ἀστ. τμῆμα ὅπου καὶ τὸν ὁδήγησε, πόσα καὶ ποῖα ἐγκλήματα βαρύνουν τὸν συλληφθέντα.

Ὁ καπ. Κυριάκος—συμφώνως πρὸς τὰ ὑπὸ τοῦ ἰδίου ἐκτιθέμενα ἐν τῷ ἡμερολογίῳ του, ὅπερ ἐδημοσίευσε ἡ «Ἀλήθεια»—φέρεται ὡς αὐτουργὸς ἢ συνεργὸς τῶν φόνων τῶν Ἰω. Βουγιουκλάκη, Νομάρχου Ἀρκαδίας, Ἀναστασ. Καναβάρου, Δημ. Κουγιούφα ἐκ Τριπόλεως, Γεωρ. Τράκα καὶ Ἰω. Πουρναρᾶ ἐκ Πάπαρι, Ἰω. Γαλάνη, Γεωργ. Τζανετάκου καὶ Δημ. Δημητρίου ἐκ Σπάρτης. Αἱ ἐκτελέσεις αὗται ἔλαβον χώραν εἰς Χαράδρον τὴν 31ην Δ)βρίου 1943. Ὁμοίως οὗτος εὐθύνεται διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ δημοσιογράφου Χαρ. Κωτσαρίδη, λαβούσης χώραν κατὰ Νοέμβριον τοῦ 1943 εἰς ἐξωκκλήσιον τῶν Βουρβούρων Διὰ τὸ στρατόπεδόν του ὁ ἴδιος ὁμολογεῖ ὅτι εἶχε λάβει διαταγὴν νὰ ἐκτελέσῃ ἄπαντας εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν οἱ κρατούμενοι ἐπρόκειτο νὰ πέσουν στὰ χέρια τῶν Γερμανῶν καὶ ἐπὶ λέξει δικαιολογεῖται: «..Στὴν ὁμιλία ἐκτέλεση τῶν κρατουμένων σύμφωνα μὲ τὴν πίρα πάνω διαταγὴ ἦταν ἀδύνατο νὰ προβοῦμε γιατὶ ἡ φάλαγγα τῶν κρατουμένων εἶχε δύο χιλιόμετρα μῆκος καὶ τὸ ἔδαφος στὴν χαράδρα ἦταν πολὺ ἀνώμαλο..»

«Δημοκρατικὸς πολίτης» 100 %

Εἰς Γύθειον συνελήφθη καὶ μετήχθη ἐνταῦθα ὁ περίφημος σφαγεὺς ὁμήρων τοῦ στρατοπέδου Χαριάδρου καὶ ἐμπρηστὴς χωρίων Γεώργ. Σαγρῆς ἢ Καπετὰν Τρομάρας ἐκ Πηγαδακίων Κυνουρίας. Οὕτως κατὰ κοινὴν ὁμολογίαν τῶν διατελεσάντων ὡς ὁμήρων εἰς τὸ στρατόπεδον τοῦ καπετὰν Κυριάκου, ὑπῆρξεν ἕνα «αἱμοδιψὲς τέρας». Διὰ χειρός του τὴν 31 Δεκεμβρίου 1943 εἰς Χάραδρον ἐξετελέσθησαν πλεῖστοι ὅμηροι ἐν οἷς καὶ ὁ Νομάρχης Ἀρκαδίας τοῦ ὁποίου τὸ τέρας ἐξήγαγε τοὺς χρυσοὺς ὀδόντας διὰ τανάλιας βοηθούμενος ἀπὸ τὸν ἀντάρτην ἐκ Βερβαίνων Ἠλ. Στα θόπουλον ἢ Γεωργίτσην. Ὁ ἴδιος παρέδωσε εἰς ἐκτελεστὴν τῆς ΟΠΛΑ ἕτερον αἱμοδιψὲς θηρίον ὀνόματι Κωνστ. Στασινὸν ἐκ Βλαχοκερασιᾶς τοὺς συμπολίτας του Τσιριμπῆν καὶ Χασάπην, ἐκτελεσθέντας τὴν 14 Ν)βρίου 1943 μετὰ ἄλλων 11 εἰς Κάνδαλον καὶ τὰ πτώματα ἐρρίφθησαν εἰς μίαν ἀπὸ τὰς καταβόθρας τῆς Τάκκας. Ὁ ἴδιος τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1944 παρέλαβεν ἐκ Βλαχοκερασιᾶς τὸν Εἰρηνοδίκην Καλτεζοῦντος Διον. Δημᾶκον καὶ ὡδήγησεν τοῦτον εἰς περιοχὴν Ἄστρους ὅπου ἐξετελέσθη. Ὁ ἴδιος συνέλαβε καὶ ὡδήγησε πρὸς ἐκτέλεσιν τὸν ἐξ Ἀρβανιτοκερασιᾶς φοιτητὴν Παν. Κ. Γριμπᾶν καὶ ἔλαβεν μέρος εἰς τοὺς ἐμπρησμοὺς Βλαχοκερασιᾶς, Βαλτεσινίκου κλπ.

ΚΑΙ ΑΛΛΟΣ ΔΗΜΟΚ. ΠΟΛΙΤΗΣ

Συνελήφθη καὶ κρατεῖται εἰς τὰς φυλακὰς ὁ ἐκ Γριπέλεως Βασιλ. Θ. Λουκαΐτης, ἀσκούμενος δικηγόρος, ὡς ἐνεχόμενος εἰς τὸν φόνον τοῦ Ἀλ. Μανωλοπούλου ἐκ Μαντζαγρᾶ, λαβόντος χώραν μεταξὺ 10 20 Ἰουλίου π. ἔ. εἰς ἀμπέλια Μηλιᾶς. Ὁ ἴδιος κατηγορεῖται ὡς συνεργὸς ἐκτελέσεων ὑπὸ ἀνταρτῶν εἰς τὴν περιοχὴν Ἄστρους τῶν ἰδιωτῶν Ψύλλα καὶ Μποταΐτου ἐκ Γριπόλεως.

ΕΔΕΩΑΣΕ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΝ ΖΕΥΓΟΣ

Συνελήφθη πρὸ ἡμερῶν εἰς Ἀνεμοδοῦρι ὁ διδάσκαλος τοῦ χωρίου Ἰωαν. Σακελλαριάδης, παλαιὸν κομ)κὸν στέλεχος, διότι ἐνήργει παρανόμους συγκεντρώσεις καὶ διεφώτιζε τὸν χωρικὸν κόσμον ὑπὲρ τοῦ κομμουνισμοῦ. Ὁ ἴδιος εἶχε παραμελήσει τελείως τὰ διδασκαλικά του καθήκοντα καὶ καταλήλως ἐνεστάλαζε εἰς τὰς παιδικὰς συνειδήσεις τῶν μαθητῶν του τὴν κομμουνιστικὴν ἰδεολογίαν, Ἐκ παραλλήλου ἐξεδίωκε τὰ παιδιὰ τῶν ἐθνικοφρόνων ἐκ τοῦ σχολείου μὲ τὸν ἀπώτερον σκοπὸν τὴν εἴσπραξιν ἀμοιβῆς ἀπὸ τοὺς κατοίκους. Δὲν παρέλειπεν ἐπίσης νὰ παρέχῃ ἄσυλον καὶ περιθάλψιν ἐν τῇ οἰκίᾳ του εἰς τοὺς διωκομένους λῃστὰς καὶ ἐπικινδύνους κακοποιοὺς Μαυρόγιαννην, Ταλαγάνην κ.λ.π. καὶ ἐξήσκει μετὰ τούτων τρομοκρατίαν εἰς τοὺς κατοίκους τῆς ὑπαίθρου.

Καὶ ἡ ἰσαξία σύνευνος

Ἐπίσης συνελήφθη ἡ σύζυγος τοῦ ὡς ἀνωτέρω Περσεφόνη, ἥτις μὴ ἔχουσα δίπλωμα διδασκαλίσσης καὶ μὴ οὖσα διωρισμένη ὑπὸ τοῦ Κράτους, ἀλλὰ ὑπὸ τῶν ὀργανώσεων ΕΑΜ—ΕΛΑΣ ὡς διδασκάλισσα εἰς τὸ χωρίον Ἀνεμοδοῦρι, ἐδίδασκε μέχρι τῆς συλλήψεώς της μαθήματα ἐν τῷ σχολείῳ ἐπὶ ὑποχρεωτικῇ ἀμοιβῇ, διεφώτιζε τὰ παιδία εἰς τὴν κομ)κὴν ἰδέαν, ἐνήργει μετὰ τοῦ συζύγου της παρανόμους συγκεντρώσεις καὶ ὑπέθαλπον κακοποιοὺς διωκομένους.

ΑΞΙΟΣ ΙΕΡΕΥΣ ΤΟΥ ΑΝΤΩΝΙΟΥ

Συνελήφθη εἰς Λυκούρεσι Γορτυνίας ὁ ἱερεὺς Ἰωαν. Ἀσημακόπουλος, θερμὸς θιασώτης τοῦ ΕΑΜ καὶ θαυμαστὴς τοῦ Ἁγιωτάτου Ἠλείας Ἀντωνίου. Οὗτος ὡς ἐκ τῆς προαναφορᾶς προκύπτει, κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἐαμοκρατίας ἀπέστειλε πολλοὺς ἐθνικόφρονας πολίτας εἰς τὰ στρατόπεδα συγκεντρώσεως, μετέσχεν ἐνεργῶς καὶ αὐτοπροσώπως εἰς πυροπολήσεις οἰκιῶν ἀντιδραστικῶν καὶ ἐν γένει ἐξήσκει τρομοκρατίαν εἰς τὰ γύρω χωρία καὶ τοὺς ἐνορίτας του δι' ἀπειλῶν. Γενόμενος ἐπιλήσμων τῶν ἱερατικῶν του καθηκόντων, ἐκφυγεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἀναρχικὰς ἰδέας καὶ κομμουνιστικὰς θεωρίας.

ΚΑΡΔΙΑΙ ΘΗΡΙΩΝ

Ἐπιστολὴ ἀναγνώστου

Συμπληρῶν κ. Διευθυντὰ τῆς «Ἀληθείας» τὰ ὅσα εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον σας ἀνεγράψατε περὶ τῶν συλληφθέντων ἀδελφῶν Ἰωάν. καὶ Εὐαγ. Κρίγκα, Ἰωάν. Ὀριώτη καὶ Γεωργ. Κωτσοπούλου ἐκ Γεγέας, σᾶς κάμνω γνωστὸν ἕνα ἀκόμη θηριῶδες κατόρθωμα τῶν ἀνατέρω καὶ Ι'ία τῶν πρώτων: Οὗτοι ἅμα τῇ εἰσόδῳ των εἰς Μελιγαλᾶ, ὅπου ἐπνίγη εἰς τὸ αἷμα πᾶσα ζῶσα ψυχὴ, συνέλαβον τὸν ἐκεῖ εὑρισκόμενον καὶ ὑπηρετοῦντα ὡς ἐφ. ἀνθ)γὸν εἰς τὰ τάγματα Ἀσφαλείας συγχωριανόν τους Ἰωάν Μπόσιον, διδάσκαλον καὶ ὡδήγησαν πρὸ ἑνὸς φρέατος. Ἀφοῦ τὸν ἔδειραν ἀγρίως τοῦ ἀπέκοψαν εἰς τοὺς ἀγκῶνας καὶ τὰ γόνατα χεῖρας καὶ πόδας καὶ ἠμιθανῆ τὸν ἔρριψαν ἐντὸς του φρέατος. Ἐπανελθόντες εἰς Ρίζας Γεγέας ἐκαυχῶντο ἀναισχύντως διὰ τὸν ἄθλον των. μάλιστα δὲ ὁ ἐκ τούτων Ἰω. Ὀριώτης ἐφόρει καὶ τὴν περισκελίδα τοῦ θύματός των.

Μετὰ τιμῆς
Ἀναγνώστης σας

ΣΥΝΕΛΗΦΘΗ ὁ σφαγεὺς τοῦ Γ. Τουρκοβασίλη

Καὶ ἐκτελεστὴς ἑνὸς Ἐγγλέζου

Ὑπὸ ὀργάνων τῆς καταδιώξεως συνελήφθη πρὸ ἡμερῶν ὁ Ἰω. Κοντογιαννόπουλος ἢ Λύρας ἐκ Δολιανῶν κατηγορούμενος διὰ τὰς ἐκτελέσεις τῶν Γεωρ. Τουρκοβασίλη, βουλευτοῦ Ἀρκαδίας, ἑνὸς Ἐγγλέζου ὀνόματι Μπὶλ Τσοΐνα καὶ μιᾶς γυναικὸς ὀνόματι Ἑλένης ἀγνώστου ἐπωνύμου. Τὸν δράστην ἀνεγνώρισεν ὁ ἀξιωματικὸς Χαρ. Βουρεξάκης, ὅστις ἐπὶ μῆνας ἦτο κρατούμενος εἰς τὸ στρατόπεδον Κυνουρίας καὶ ὅστις ἐκθέτει ὡς ἀκολούθως τὰ τῶν ἐκτελέσεων: «Τὸν Δ)βριον 1943 συνελήφθην ὑπὸ τῶν ἀνταρτῶν καὶ σχεδὸν τὰς ἡμέρας ἐκείνας ἔφεραν εἰς τὸ στρατόπεδον, κατόπιν ἐντολῆς τοῦ Λεβεντάκη, τὸν Γεωρ. Τουρκοβασίλην. Τοῦτον ἔφερον δεμένον σφικτὰ, διότι ἀντέστη καὶ γυμνὸν ἔδεσαν εἰς μίαν ἀγριαγκινιέαν κοντὰ εἰς ἕνα ξωκκλήσιον μεταξὺ Πλατάνου καὶ Καστανίτσης. Ἀφοῦ τὸν ἔδειραν ἀγρίως ἐπὶ μίαν ὥραν μὲ τὰ κοντάκια τῶν τουφεκίων, ἀνέλαβε νὰ τὸν τελειώσῃ ὁ Κοντογιαννόπουλος, ὅστις διὰ τῆς μαχαίρας του ἐχάραξε βαθέως καὶ ἀλύπητα καθέτως καὶ ὁριζοντίως τὶς πλάτες καὶ τὰ στήθη τοῦ θύματος. Καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῶν βασανιστηρίων ὁ Τουρκοβασίλης δὲν ἔβγαλε οὔτε ἕνα βογκητό, ὡς ποὺ ξεψύχησε ἀπὸ ἀκατάσχετον αἱμορραγίαν. Ὁ ἴδιος Κοντογιαννόπουλος ὕστερα ἀπὸ λίγες ἡμέρες ἐξετέλεσε κοντὰ εἰς Ἅγ. Πέτρον τὸν Ἐγγλέζον Μπὶλ Τσόϊναν διὰ μαχαίρας καὶ ἐνῷ ἐβαδίζε ἀνύποπτος. Ἐπίσης ἐξετέλεσε καὶ μίαν γυναῖκαν ὀνόματι Ἑλένην, ἀγνώστου ἐπωνύμου».

Ἐπὶ τοῦ συλληφθέντος εὑρέθησαν ἕνα ὡρολόγιον χρυσοῦν καὶ μία βέρα φέρουσα ἔσωθεν τὸ ὄνομα «Ὄλγα Νιάρχου». Προφανῶς πρόκειται περὶ ἑτέρου θύματος τοῦ αἱμοσταγοῦς κακούργου.

Συνελήφθη ὁ Καπετὰν Βάσος

Ἤθελε νὰ κάμει κομμουνιστικὸν πυρῆνα

Ὑπὸ ὀργάνων τοῦ Α' ἀστυν. τμήματος καὶ καθ' ἣν ὥραν ἐπεχείρει νὰ ἐξέλθῃ τῆς πόλεως πρὸς Ἀθήνας φέρων στολὴν λοχαγοῦ, συνελήφθη ὁ περίφημος λοχαγὸς τοῦ ΕΛΑΣ, Δ)τὴς τοῦ 1ου τάγματος τοῦ 11ου ἀνταρτικοῦ Συν)τος Βασιλ Τσεκούρας ἢ Καπετὰν Βάσος ἐκ Τζίβα Τεγέας. Οὗτος μετὰ τὴν συμφωνίαν τῆς Βάρκιζας δὲν κατέθεσεν, ὡς ὤφειλε, τὰ ὅπλα καὶ δὲν προσῆλθεν εἰς τὰ εἰρηνικὰ ἔργα, ἀλλὰ ἀποτελέσας συμμορίαν μετὰ τοῦ γνωστοῦ ἐγκληματίου καπ. Μαυρόγιαννη καὶ ὁμάδες ἄλλων ἀνταρτῶν, περιήρχετο μετ' αὐτῶν μέχρι προχθὲς ἔνοπλος τὴν ὕπαιθρον καὶ ἐτρομοκράτει τὸν πληθυσμὸν διὰ τῆς γνωστῆς ἀπειλῆς τοῦ «τρίτου γύρου». Ἡ προσέλευσίς του ἐνταῦθα, κατὰ ἀδιαψεύστους πληροφορίας, πρὸς ἐπανάκτησιν τῆς θέσεώς του εἰς τὸ στράτευμα, ἀσφαλῶς ἐγένετο κατόπιν συνεννοήσεως μὲ τὸ ΚΚΕ πρὸς δημιουργίαν ἐπαναστατικῶν πυρήνων ἐν τῷ στρατεύματι.

Τὰ χωριὰ εἰς "Αστρος ἀπειλοῦν ἐκδίκησιν

Πρὸ ἡμερῶν εἰς "Αστρος συνελήφθησαν βάσει συγκεκριμένων καταγγελιῶν οἱ Ν. Στα όπουλος, ὀδοντίατρος, Νικ. Κρίγκος. Αθ. Μαντίκος, Θεοδ. "Αρχοντας, Νικ. Πόρπασος, Θεοδ. Θεοδώρου, Γρηγ. Μαγκλῆς καὶ Σαρ Κανελόπουλος, διδάσκαλος κατηγορούμενοι ἐπὶ συνεργείᾳ τοῦ φόνου τοῦ Γαβρ. Βαγδασαρᾶ ἢ Παπᾶ.

Τὸ ἑσπέρας ἄγνωστοι ἐκ τινος λόφου ἐξω τοῦ "Αστρους χρησιμοποιοῦντες τηλεβόαν (χωνί) συνέστησαν εἰς τοὺς κομμουνιστὰς «πατριῶτες» νὰ συγκεντρωθοῦν καὶ νὰ ἐπιδιώξουν τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν συλληφθέντων ἀρχηγῶν των. Ἐπίσης οἱ ἄγνωστοι συνέστησαν εἰς τοὺς συλληφθέντας «ὀλίγην ὑπομονὴν διότι θὰ τοὺς λευτερώσουν μὲ τὸ σπαθί τους...» Ἐν συνεχείᾳ οἱ ἴδιοι ἔρριψαν δύο πυροβολισμοὺς καὶ ἐτράπησαν πρὸς τὸ παρακείμενον ὄρος.

ΠΩΣ ΕΞΕΤΕΛΕΣΘΗ Ο ΑΝΘΟΓΟΣ ΜΟΥΤΖΟΥΡΗΣ

Τὸ ἀνταρτοδικεῖον Βλαχέρνας καὶ οἱ στυγεροὶ ἐγκληματίαι

Ἐγνώσθη ἤδη ὑπὸ ποίας τραγικὰς συνθήκας ἐξετελέσθη τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1943 ὁ ἀνθ)γὸς Ἰω. Μουτζούρης ἐκ Βοῦτσι Γορτυνίας ἐξ ἀφορμῆς τῆς συλλήψεως τῶν ἐκτελεστῶν του καὶ τῶν ἀνταρτοδικῶν του. Ὁ δυστυχὴς ἀξιωματικός, τραυματίας ὤν, ὡδηγήθη ἐνώπιον τοῦ ἀνταρτοδικείου Βλαχέρνας ἀποτελουμένου ὑπὸ τῶν συλληφθέντων ἤδη ἀδελφῶν Ἀθανασίου καὶ Εὐαγ Φ. Παπαγεωργίου καὶ Κολλιτζῆ, καθηγητῶν ἀδιορίστων ἐκ Βλαχέρνας. Μετὰ σύντομον διαδικασίαν κατεδικάσθη εἰς θάνατον καὶ οἱ ἀνταρτοδίκαι τὸν παρέδωσαν εἰς τοὺς ἐκτελεστὰς Νικ. Ι. Χριστόπουλον ἢ Νικοκλίκιαν ἐκ Τριπόλεως καὶ Κων. Γιανουκάκην, οἵτινες ἀφοῦ τὸν ὁδήγησαν ἔξω τοῦ χωριοῦ τὸν ἐξετέλεσαν ἀφοῦ τὸν ἀπεγύμνωσαν καὶ ἄφησαν ἐκτεθειμένον τὸ πτῶμα του.

Ὁ ἴδιος Νικοκλίκιας κατηγορεῖται διότι κατὰ τὸν παρ. Ἰούνιον εἰς θέσιν Κλιμακωτὴ τῆς Βλ χέρνας ἐξετέλεσε μίαν καλόγραιαν τῆς Μονῆς Ἐπάνω Χρέπας ὀνόματι Εἰρήνην ἥτις κατεδικάσθη ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω ἀνταρτοδικαστῶν ὡς συνεργασθεῖσα μετὰ τῶν Γερμανῶν. Ἐπαιρόμενος ὁ Νικοκλίκιας διὰ τὸν ἄθλον τατ τοῦτον, ἔλεγε εἰς τοὺς φίλους του ὅτι ἔχει σφάξει μὲ τὰ χέρια του 117 ἄτομα.

Ὁ ὡς ἀνωτέρω Εὐάγ. Παπαγεωργίου κατηγορεῖται ἀκόμη διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ Νικ. Νικολακοπούλου λαβοῦσαν χώραν τὴν 26 Μαρτίου 1944 εἰς θέσιν Μεντενάκι τοῦ Φεναιοῦ.

Ληστεία ἐν μέσῃ ὁδῷ

Ἄγνωστοι ἔνοπλοι παρὰ τὴν θέσιν Τσακόνα περιφ. Μελιγαλᾶ ἐσταμάτησαν τὸ ὑπ' ἀριθ. 2024 φορτηγὸν αὐτ)τον καὶ ὑπὸ τὴν ἀπειλὴν τῶν ὅπλων ἐλήστευσαν τοὺς ἐπιβαίνοντας Ν. Μαμάκον καὶ Κ. Παναγιωτόπουλον κ. ἀ. ἀφαιρέσαντες παρ αὐτῶν 5 ὡρολόγια, ἕνα τεμάχ. ὑφάσματος καὶ 14 000 δρχ.

ΠΑΥΛΟΣ Σ. ΣΒΟΡΩΝΟΣ
ΕΜΠΟΡΙΟΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΙ
ΑΘΗΝΑΙ
ΝΙΚΙΟΥ 9 ΤΗΛ. 26-258

Πωλοῦνται

1) Βελόνες Χειροκινήτων Πλεκτομηχανῶν.
2) Βελόνες Ηλεκτροκινήτων Πλεκτομηχανῶν.
3) Πλατίνες—Ρεμπρουαὲρ
4) Ἐξαρτήματα Πλεκτικῆς
5) Βελόνας Ραπτομηχανῶν.
6) Κτένια Ὑφαντουργίας
7) Σαΐτες Ὑφαντουργίας
8) Μυτάρια Ὑφαντουργίας
9) Ἐξαρτήματα Ὑφαντουργίας.

Ὀλιγόστιχα

Διὰ τὴν ἔνθερμον ὑποδοχὴν τῆς ὁποίας ἔτυχε ἡ ἐπανέκδοσις τῆς «Ἀληθείας» ἐκ μέρους τῶν ἐθνικοφρόνων ἀναγνωστῶν μας καὶ συνδρομητῶν,

Ἐκφράζομεν βαθείας εὐχαριστίας, ὑποσχόμενοι νὰ φανῶμεν ἀντάξιοι τῶν προσδοκιῶν των τηροῦντες εὐθεῖαν καὶ τιμίαν Ἐθνικὴν γραμμήν.

◆ *Πρέπει ἐπὶ τέλους νὰ καταλάβουν οἱ διάφοροι αὐτοκαλούμενοι ἔμποροι, οἱ ποικίλως ἐκμεταλλευθέντες τὴν κατοχήν,*

Ὅτι ἀνεπιστρεπτεὶ παρῆλθεν ἡ ἐποχή, καθ' ἣν, διὰ νὰ ἐπιτύχουν ἀλόγιστα καὶ εὔκολα κέρδη, ἐξεμεταλλεύοντο μεταφορικὰ μέσα τῶν στρατῶν κατοχῆς.

Ἡ ραγδαία ἐπέμβασις τοῦ Στρατιωτικοῦ Διοικητοῦ, καθ' ἣν κατέσχε τὸ φορτωθὲν εἰς στρατ. αὐτοκίνητον ἐμπόρευμα ἀσυνειδήτου ἐμπόρου,

Θὰ συνετίσῃ καὶ θὰ φρονηματίσῃ καὶ ἄλλους ἐκμεταλλευτὰς τοῦ Λαοῦ καὶ κλέπτας τῶν δημοτικῶν φόρων.

◆ *Δὲν εἶναι καθόλου παράξενο ἡ ἀσχολουμένη τελευταίως μὲ τὰς νεκρανασιάσεις ἀριστερὰ ἐφημεριδογραφία,*

Νὰ μᾶς πῇ, ὅτι τὰ ὠρεθέντα πτώματα τῶν Δημητσανιτῶν εἰς Λαγκάδια καὶ τὰ τόσα ἄλλα εἰς τὰς φάραγγας τῶν Ἀρκαδικῶν βουνῶν,

Ἐρίφθησαν ὑπὸ Ἀγγλικῶν ἀεροπλάνων ποὺ ἐστάλησαν ἀπὸ τὴν Μέσην Ἀνατολὴν (ἀφοῦ ἔπαυσαν νὰ ρίχνουν ὁπλισμὸν καὶ ἱματισμόν)

Γιατὶ ὄχι; Τὸ ἴδιο δὲν ἔγινε καὶ εἰς τὰς Ἀθήνας!....

◆ *Ἡ τετράμηνος Ἐαμοκρατία εἰς τὴν Τρίπολιν ἐφρόντισε μεταξὺ τόσων ἄλλων εὐεργῶν ἔργων της*

Ν' ἀποθανατίσῃ τοὺς «Ἐθνομάρτυρας» διὰ μαρμαρίνης ἐντετειχισμένης πλακὸς ὀνομάσασα κεντρικὴν ἀρτηρίαν τῆς πόλεως εἰς ἀδδὸν Ἐθνομαρτύρων 1942-44.

Ἐπειδὴ τοιαῦτα «ἔργα» ἀνήκουν εἰς τὴν ἱστορίαν καὶ τὸν ἐρευνητὴν τῆς αὔριον,

Καλὸν θὰ ἦτο ν' ἀντικατασταθῇ ἡ φράσις διὰ τῆς: «Ὁδὸς Θυμάτων τοῦ ΕΑΜ...»

◆ *«Οὗς ὁ θεὸς συνέζευξεν ΕΑΜ χωριζέτω...» καὶ μάλιστα διὰ μαχαίρας τοῦ συλληφθέντος Λύρα.*

Εἰς χεῖρας τοῦ ὁποίου εὑρέθη ἡ βέρα τοῦ θύματός του ποὺ τὸ ἐχώρισε ἀπὸ τὴν σύνευνόν του «Ὄλγαν Νιάρχου».

Μήπως ἄραγε ὁ Λύρας οὐτὲς διὰ τὴν δίψαν τῆς... λίρας ἐκόρεσε τὴν βουλιμίαν του διὰ τοῦ αἵματος τοῦ δυστυχοῦς Ἐγγλέζου; Πολὺ φυσικόν.

◆ *«Εἰ ὄνος λακτίσῃ με, κἀγὼ λακτίσω;...» Ἔλεγεν ὁ φιλόσοφος διδάσκαλος τοῦ Πλάτωνος.*

Μολονότι ἡ προσομοίωσις εἶναι ὑπερβολική, ἐν τούτοις δὲν εὑρίσκομεν καταλληλοτέραν ἀπάντησιν εἰς ἐξ ἐπαγγέλματος ὑβριστὰς καὶ πλαστογράφους τῆς ἀληθείας.

◆ *Ἡ τελευταία ἀπότομος μεταβολὴ τοῦ καιροῦ ἐπέτρεψε νὰ στεφανωθῇ ἡ Ἐπάνω Χρέπα μὲ ἄφθονο χιόνι.*

Καὶ πολλὰ σπίτια ξανάβαλαν τὴν σόμπα καὶ τσάϊ ἐσερβιρίσθη εἰς τὰ καφενεῖα.

*Ἀφοῦ δὲ ὁ λόγος περὶ θ